

τὸ μοντέλλο¹ ὁποῦ προτύτερα ἐκυρώθη ἀπὸ τὸ σεβάσμιον Γενεράλ Καπίτουλον² ἢ ἄλλα νέα μοντέλλα ὁποῦ νὰ προσφέρουν ἄλλοι πρῶτοι^α πρὸς τοὺς ἐντιμοτάτους κυρίους Γουαρδιάνους καὶ Γουβερνατόρους³ ὀρδινάριους⁴ καὶ στραορδινάριους⁵ εἰς τρόπον ὥστε μὲ κορριδὸρ⁶ ἢ γεφῦρι νὰ περνῶσιν αἱ καλογριῆς ἀπὸ τὸ μοναστήρι εἰς τὸν Γυναικίτην τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκεῖ νὰ τοὺς δοθῇ τόπος ἀρμόδιος καὶ ἱκανὸς νὰ στέκουσιν, ἔσονται καὶ τοῦτο νὰ εἶναι πρεπωδέστερον καὶ ὠφελιμότερον νὰ εὐρίσκονται πάντοτε κλεισμέναις αἱ καλογραῖς (ἔχοντας τὸ ἐκλελεγμένον καὶ ὡς ἄνωθι διωρθωμένον μοντέλλο νὰ εἶναι κεκυρωμένον καὶ βεβαιωμένον ἀπὸ τὸ σεβάσμιον Καπίτουλλον) καὶ κἀνοντας τέτοιας λογῆς τάσσω καὶ ὑπόσχομαι νὰ δώσω ἀκόμη ἄλλας τρεῖς χιλδ. Δουκάτα νὰ γένουσιν μὲ τὰ ἄνωθεν, Δουκάτα πέντε χιλδ. κορρέντε πρὸς £ 6.4 τὸ Δουκάτο διὰ νὰ ἐξωδευθοῦσιν ὅλα εἰς τὴν ἀνάκτισιν καὶ ἀνακαίνησιν τοῦ ἄνωθεν μοναστηρίου, τάσσοντας ὅτι εὐθὺς ἐποῦ ἀρχήσῃ ἡ ἀνάκτισις μὲ ἅπασαν ἐτοιμότητα καὶ δίχως ἄργητα, νὰ δίδω κατὰ καιροὺς τοῦ ἐντιμοτάτου S. Γουαρδιάνου ἐκείνην τὴν σοῦμμαν ὁποῦ χρειάζεται νὰ πληρῶνῃ ἕως τὴν τελείαν ἀναπλήρωσιν τῶν Δ. πέντε χιλδ. παρακαλῶντας τὸ Καπίτουλον νὰ προστάξῃ καὶ νὰ παραγγεῖλῃ τῶν δσιωτάτων Καλογράδων νὰ ἔχουσι παντοτεινὴν ὑπόσχεσιν καὶ χρέος μὲ βάρος τῆς συνειδήσεώς τους νὰ παρακαλοῦσιν ἀδιαλείπτως τὸν εὐσπλαγχνον καὶ καὶ ἐλεήμονα Θεὸν διὰ πρεσβειῶν τῆς Κυρίας μου ὑπερευλογημένης καὶ Θεοτόκου Μαρίας, τοῦ θαυματουργοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ τοῦ Κιωνίτου ἁγίου Ἀλυπίου διὰ τὴν ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν καὶ διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν γονέων μου καὶ τῶν κεκοιμημένων συγγενῶν μου καὶ διὰ τὴν ζωὴν ὑγείαν καὶ τῶν ζώντων εὐημερίαν. Εἰς τὸ τέλος παρακαλῶ τὴν ἄνωθεν σεβασμίαν ἀδελφότητα νὰ προστάξῃ διὰ νὰ ἀντιγραφῶσιν εἰς τὸ «Μαριέγολα»⁷ τῆς σκόλλας τὸ πρῶτον γράμμα μου καὶ ἡ πάρτη⁸ μου ὅπου τῶρα πιασθῇ καὶ κυρωθῇ τὸ αὐτὸ γράμμα ἀπὸ τὸ σεβάσμιον Καπίτουλον

1) ὑπόδειγμα, σχέδιον.

2) Γενική Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος.

3) ἡ δευτέρα ἀρχὴ μετὰ τὸν Γουαρδιάνον (πρόεδρον).

4) τακτικούς.

5) ἐκτάκτους.

6) ἀντὶ «κορριδὸρ»=διάδρομος.

7) =ἀπόφαισις.

8) εἶναι τὸ Βιβλίον ὅπου ἐγράφοντο τὸ Καταστατικόν, οἱ νόμοι καὶ ἄλλα θεμελιώδη ἀφορῶντα τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν τῆς Ἀδελφότητος (σκόλλας).

α) «Πρώτους» ἐν Βενετία ὀνόμαζον τοὺς ἀρχιτεχνίτας.

διὰ τὴν παντοτεινὴν διατήρησιν καὶ ἀπαρασάλευτον διαφύλαξιν καὶ ἀναπλήρωσιν, ὅλα τὰ περιεχόμενα εἰς τὰ προειρημένα δύο μου γράμματα καὶ τελειώνοντας ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἀκολουθῶντας πρὸς τὸν ἀμβωνα καὶ γυναικίτην ἱστορίας ἢ δεσποτικῶν ἐορτῶν ἢ ὅ,τι ἄλλο φανισθῆ ἄρμοδιώτερον τοῦ Καπίτολου ἕως νὰ ἐξοδευθοῦν Δουκάτα δύο χιλ. κορρέντε πρὸς 1 6.4 τὸ κάθε δουκάτο, τὰ ὁποῖα Δουκάτα ταῦτα ὑπόσχομαι νὰ τὰ μετρήσω τῶν εὐγενῶν Γαστάλδου καὶ μπάγγας, εὐθὺς ποῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ζωγραφία ὡς ἄνω, ἔχοντας νὰ ἐξοδευθῶσιν ὅλα εἰς τὴν αὐτὴν ζωγραφίαν ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι καθὼς συνηθίζουσι οἱ ἀνατολικοὶ ὁρθόδοξοι, ἔχοντας νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ τάξις ποῦ ἀρχήσῃ ἀπὸ τοῦ ἄνωθι Ἐκρη¹ καὶ ἂν ἴσως εἰς διωρίαν καιροῦ ἕξ μηνῶν δὲν ἤθελεν εὐρεθῆ ζωγράφος ἱκανὸς νὰ ζωγραφῆσιν μὲ ψηφίον² ὡς ἄνωθεν, τότε ἐξανάγγης διὰ νὰ μὴν ἐμποδίζεται καὶ μακρύνῃ πλέον ὁ στολισμὸς τῆς ἐκκλησίας, εὐχαριστοῦμαι ἀπὸ τὰ ἄνωθι νὰ ἐξοδευθοῦν Δουκάτα χίλια διακόσια νὰ γίνῃ ἡ ζωγραφία σὲ πανὶ ἢ σανίδα ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδειωτέρους ζωγράφους ποῦ μπορέσουν νὰ εὐρεθοῦν καὶ νὰ ἐκλέξῃ τὸ Καπίτολον. Εἰς τοὺς εἰρημένους τόπους καὶ μὲ τοὺς ὁμοίους τρόπους ποῦ ἄνωθι ἐπερίγραψα, τὰ δὲ λοιπὰ Δουκάτα ὀκτακόσια θέλουσι ἐξοδευθῆ εἰς ἄλλον ἔργον ἀγαθὸν καθὼς ἐγὼ τότε θέλω παραγγεῖλαι προσφέροντας ἐτούτην τὴν ταπεινὴν μου καὶ εὐτελεῖ προσφορὰν εἰς ἀνάθημα καὶ θυσίαν πρὸς τὸν εὐεργέτην μου καὶ πλάστην Θεὸν διὰ παντοτεινὸν μνημόσυνον τῶν γονέων μου καὶ ἄφρασι τῶν ἀμέτρων μου ἁμαρτημάτων καὶ συγχώρησιν παρακαλῶντας τὴν χριστιανικὴν διάθεσιν τοῦ Καπίτολου νὰ συγχωρήσῃ καὶ νὰ μοῦ δώσῃ τόπον μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πλησίον τοῦ μνήματος τοῦ ποτε κύρ Ζώτου Τζιγαρά ἀπὸ κάτωθι τὴν δευτέραν τάξιν τοῦ μνήματος καὶ δίχως ἄλλην πληρωμὴν τοῦ τόπου νὰ κτήσω ἓνα μνημα μὲ ἐδικὴν μου ἐξοδίαν ὁμοίον μὲ τὰ ἄλλα μνηματα τόσον εἰς τὴν τάξιν, ὅσον καὶ εἰς τρόπον καὶ περιστάσεις διὰ νὰ θανθῆ ἐκεῖνο τὸ γήϊνόν μου καὶ φθαρτὸν σῶμα ὅταν ὁ πλάστης Θεὸς προστάξῃ νὰ χωρισθῆ ἡ ψυχὴ ἀπὸ αὐτό, εἰς τὸ ὁποῖον μνημα θέλω νὰ θάπτωνται ὅλοι οἱ ἐδικοὶ μου συγγενεῖς ἀπὸ αἷμα, ὅσοι ἐδῶ εἰς Βενετίαν πληρόσουν τὸ κοινὸν ἀθάνατον χρέος καὶ ὄχι ἄλλος τις βέβαια διὰ κανένα τρόπον.

μένω καθυπογράφομαι, τῆς χρησιμότητός σας ταπεινὸς δοῦλος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς Πᾶνος Ἱερομνήμων. 12 μαγίου 1689.

1) Ἐγνωσὶ τὸν Βαρνάβον Ἐκρη χρηματίσαντα Πρόεδρον τῆς Κοινότητος κατὰ τὰ ἔτη 1627, 1637 καὶ 1657.

2) μὲ ψηφιδωτά, μωσαϊκά.

Β'.

Mariegola σελ. 105. «Εὐγενέστατοι ἄρχοντες τοῦ σεβασμιωτάτου Καπίτουλου τῆς Σκόλλας τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν τῷ περιφήμῳ ναῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῶν Γραικῶν. Ἐπαινετὸς καὶ εὐσεβὴς ἐστάθη ὁ ζῆλος τῶν προγενεστέρων μας ἐπειδὴ καὶ μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ μὲ ἀφθονίαν ἐξοδιῶν πλουσιοπαρόχως καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐκτίσασαι καὶ ἐστολίσασιν ἐτούτην τὴν περίφημον ἐκκλησίαν καθὼς φαίνεται σήμερον εἰς ἓνα μόνον εὐρίσκεται ἑλλιπὴς ἢ τελείως τοῦ στολισμοῦ τῆς ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀζωγράφιστη, ὁ θόλος καὶ ὄλον τὸ ἅγιον Βῆμα ἀλλὰ δὲν ἔξεύρω ποία βάσκανος ἀφορμὴ ἀπόκοψε καὶ ἐμπόδισε τὴν ἀκολουθήσιν τέτοιου εὐπρεποῦς καὶ εὐάρεστου ἔργου. Ὅμως εἰς τοὺς ὕστερους καιροὺς εἰς τοὺς 1664 ὁ μακαρίτης Κύριος Μπερνάρδος ὁ Ἄκρης ἀκολουθῶντας τὸ καλῶς ἐκπαλαὶ ἀρχισμένον μὲ ζωγραφίαν ψηφίου μωσαϊκοῦ μὲ ἐδικὴν του ἐξοδίαν ἰστόρησε τὴν ἁγίαν μεταμόρφωσιν καὶ διὰ νὰ μὴν ἔγεινεν ἐκείνη ἡ ζωγραφία ἐπιτήδεια καθὼς ἔπρεπεν καὶ καθὼς αὐτὸς ἐπεθύμει καὶ ἠλπίζεν, ἀποκόπη πάλιν καὶ ἐμποδίσθη ἡ προθυμία καὶ ἡ ὄρεξις τῶν ἀδελφῶν ποῦ ἔμελλον μὲ ἐδικὴν τους ἐξοδίαν νὰ συντρέξουν διὰ νὰ τελειωθῇ τὸ καλὸν ἔργον. Διὰ τοῦτο ἐγὼ ὁ Πᾶνος Ἱερομνήμων ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα, διὰ νὰ μὴν ὑπάγει πλέον εἰς μάκρος καὶ ἀλησμονηθῇ πάλιν ἡ ὑπόθεσις, ἐπιθυμῶντας νὰ ἰδῶ τελειομένον τὸν εὐτρεπισμὸν καὶ στολισμὸν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ ἐλπίζοντας νὰ συντρέξουν καὶ ἄλλοι εὐλαβεῖς χριστιανοὶ διὰ νὰ λάβῃ τὸ πρεπούμενον τέλος, ἔρχομαι παρακαλῶντας τὴν χριστιανικὴν καὶ φιλόανθρωπον διάθεσιν τῆς εὐγενείας Σας μὲ πάρτην τοῦ Καπίτουλου νὰ δεχθῆτε τὸ παρὸν μου ταπεινὸν γράμμα μὲ ὄλαις ταῖς περιστάσαις καὶ κάμνοντας ἐκλογὴν ἀπὸ δύο τιμίους καὶ ἐπιμελεῖς ἀδελφούς ἀπὸ τὸ Γένος καὶ οἱ ὅποιοι ἀντάμα μὲ τὸν εὐγενῆ Γαστάλδον¹ καὶ μὲ τοὺς ἐντίμους Γοβερναδόρους² νὰ προσπαθήσουν καὶ νὰ ἐρευνήσουν καὶ νὰ εὐρουν ἐπιτήδειον καὶ ἄξιον ζωγράφον νὰ ζωγραφίσῃ μὲ ψηφίον μωσαϊκὸν τὸ μέρος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἀπάνωθε τῆς Μπάγγας ἀρχίζοντας σιμᾶ ἀπὸ τὴν θήκην τῶν ἁγίων λειψάνων ἐπάνω τῶν θρανίων καὶ ἀνίσως τὸ Καπίτουλον μετὰ ταῦτα ἤθελε συγχωρίση ἄλλουνῶν ἀδελφῶν ποῦ θέλουν συντρέξῃ εἰς τὴν ζωγραφίαν νὰ βάλουν τὴν ἄρμα³ τους ἢ

1) Γαστάλδος ἢ μέγας Γκουαρδιᾶνος εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

2) οἱ δύο Γκοβερναδόροι ἦσαν μετὰ τὸν Πρόεδρον καὶ μαζὺ μὲ τὸν Βικάριον τὸν Γραμματέα καὶ τοὺς δύο ἐλεγκτὰς ἀπετέλουν τὸ Προεδρεῖον ἤτοι τὴν Μπάγγαν ὡς τότε ὠνόμαζον.

3) τὰ διασήματα τῆς εὐγενείας των.

νὰ γράψουν τὰ ὀνόματά τους εἰς τοὺς τύπους τῆς ζωγραφίας ἀγκαλὰ καὶ τοῦτο νὰ μὴν δίδῃ καμιάς λογῆς σωματικὴν ἢ ψυχικὴν ὠφέλειαν ἀλλὰ κενὴν καὶ μάταιον δόξαν, ὅμως διὰ νὰ μὴν φανηθῶ διαφορετικὸς ἀπὸ τῶν περισσοτέρων ταῖς γνώμαις, θέλω ὅτι ἐκεῖνο ποῦ ψηφισθεῖ διὰ τοὺς ἄλλους εἰς ὁμοίαν ὑπόθεσιν νὰ γροικίῃ διὰ λόγου μου καὶ δεχόμενον τὸ παρὸν μου γράμμα ἀπὸ τὸ Καπίτουλον παρακαλῶ εὐθὺς νὰ ἀντιγραφῆ εἰς τὸ Καπιτολάριον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας συμᾶ εἰς τὴν πάρτην διὰ παντοτινὴν ἐνθύμησιν καὶ φύλαξιν τῶν ὑποσχομένων ἐν αὐτῇ. Ἔτιζη μένω παντοτινὰ τῆς εὐγενείας σας ταπεινὸς καὶ εὐλαθεὶς δοῦλος Πᾶνος Ἱερομνήμων ὁ ἐξ Ἰωαννίνων. 1672 Ἰουνίου 5». Καὶ κατωτέρω ἡ πάρτη: ὁ Θωμᾶς Στανίλας μέγας Γουαρδιάνος θέτει εἰς ψηφορίαν τὴν ἄνω δωρεὰν καὶ γίνεταὶ δεκτὴ μὲ 31 Ναὶ καὶ 1 ὄχι.

Τὸ ὄνομα τοῦ Πάνου Ἱερομνήμονος συναντῶμεν εἰς δύο γράμματα τοῦ Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γερασίμου Βλάχου πρὸς τὸν Πατριάρχην Διονύσιον:

Α΄.

«... τὴν τοῦ Πατριάρχου Φωτίου Βίβλον ἑνὸς μόνου χρυσοῦ ἐξωνήσαμεν, ὅπερ δέδωκέ μοι ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πᾶνος Ἱερομνήμων. Τὰς νεαρὰς τῶν βασιλέων, εὐρῶν ἐξωνήσομαι καὶ ἀποστελῶ διὰ τοῦ ἀρχόντος Πάνου...». Ἐν Ἑνεταῖς αχπβ΄. Μαιμακτηριῶνος δ΄.

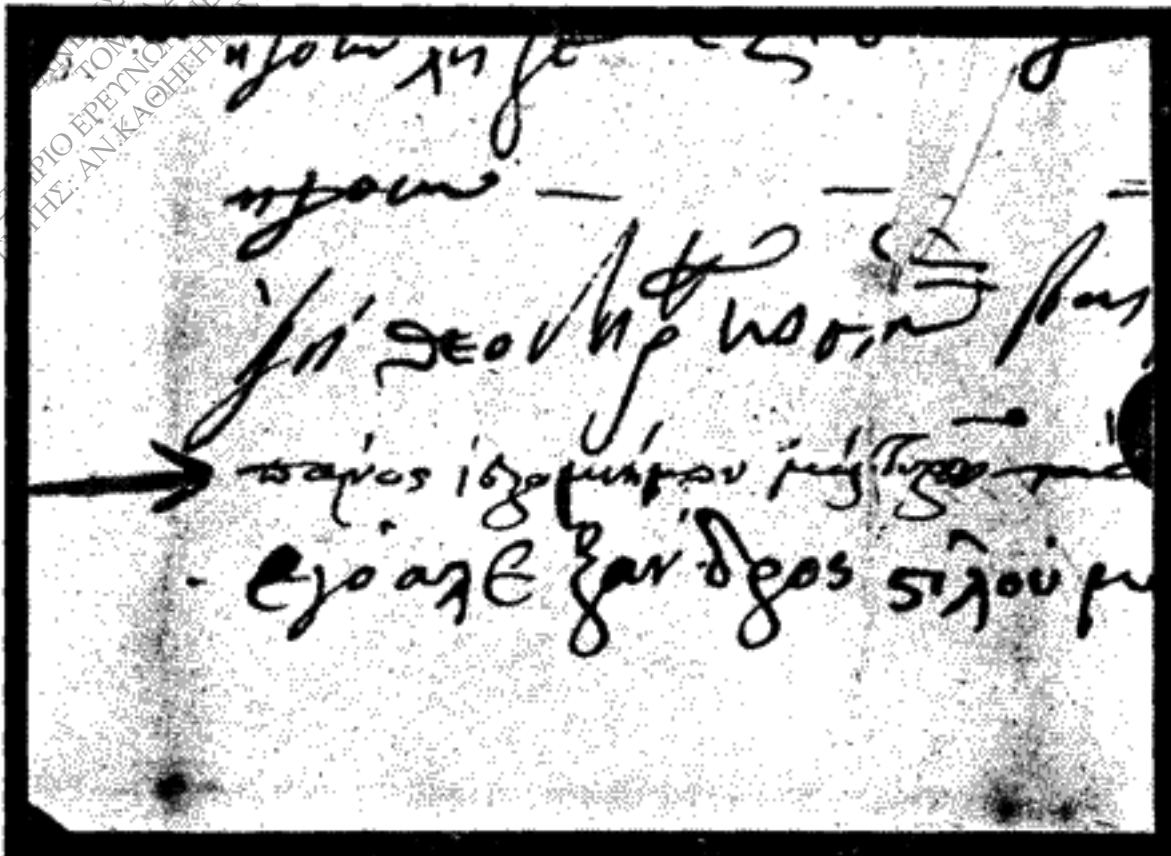
Β΄.

«1682. Ὀκτωβρίου 10. Ὁ αὐτὸς ἀποστέλλει εἰς Πατριάρχην Διονύσιον τὰ κάτωθι βιβλία ἀγορασθέντα δαπάναις τοῦ «κατὰ τὰ πάντα τελείου τῶν ἀρχόντων κὺρ Πάνου Ἱερομνήμονος εἰς ὃν ἐπέδωκα τὰς βίβλους ὅπως ἐνεργήσῃ καὶ προνοήσῃ τὴν ἐκείνων διέλευσιν ἢ εἰς Οὐγγαροβλαχίαν ἢ εἰς τὴν Κωνσταντίνου. Ἡ ἐξώνησις τῶν βιβλίων οὕτως ἔχει: ἡ Φωτίου Βιβλιοθήκη φλωρίον ἓν, ἡ σειρὰ τῶν πατέρων εἰσὶν εἰς τὸ ψαλτήριον Βιβλία τρία, εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον Βιβλία δύο, εἰς τὸν Ἰωβ βιβλίον ἓν καὶ ταῦτα τὰ ἐξ βιβλία, Δουκάτα 25. Αἱ νεαραὶ Ἰουστινιανοῦ, Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Βασιλέων Βιβλίον ἓν Δουκάτα τέσσαρα. Τὸ εὐαγγέλιον τοῦ δρόμου Δουκάτα 4...».

Εἰς τὸ Capitolare C. 39 καὶ ἐν σελ. 104 ἀναγινώσκομεν: 1672...

1) Βιβλία ὅπου κατεγράφοντο τὰ πρακτικὰ τῶν συνελεύσεων.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Σ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΘΕΛΜΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Πανομοιότυπα υπογραφών των 'Ιωαννιτών Θεοδώρη Κοσμά,
Πάνου 'Ιερομνήμονος και 'Αλεξάνδρου Στύλου.

Domino Panagiotti interprete del Gran Visir sorisse al nostro arcivescovo Mons. Hortalsi divoler fare una lozeta o Mausoleo in campo santo a S. Zorzi della nostra chiesa. (Μετάφρασις: ὁ κύριος Παναγιώτης, διερμηνεὺς τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἔγραψεν εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπόν μας Πανιερώτατον Χορτάτην ὅτι θέλει νὰ κάμῃ ἕνα ἐξώστην ἢ Μαισώλειον εἰς τὸ Κοιμητήριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας).

Ἡ ἀδεια ἦν ζητεῖ διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεώς του ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1672, ἵνα κτίσῃ μνημεῖον ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, τῷ παρεχωρήθη. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸ 80 περίπου ἐτῶν ἀνεκαινίσθη τὸ δάπεδον, μερικοὶ ἐκ τῶν τάφων μετεφέρθησαν ἔξω, εἰς τὸν περίβολον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ οὕτως ἐξηγεῖται διατὶ ἡ σωζομένη καὶ σήμερον ἐπιτύμβιος πλάξ τοῦ Πάνου Ἱερομνήμονος, εὐρίσκεται ὀπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ὅπου ἐπίσης σώζονται καὶ αἱ τοῦ Ζώτου Τζιγαρά, Ἐπιφανίου Ἡγουμένου καὶ Ἑλένης Θωμᾶ Καραϊωάννου, τὸ γένος Μαρούτζη.

Ἐπὶ τῆς πλακὸς τοῦ Π. Ἱερομνήμονος ἀναγιγνώσκομεν:

«Πάνω Ἱερομνήμονι, φιλοθεοπτῶχῳ ἔξ Ἰωαννίνων
καὶ τοῖς συγγενέσιν, ἔτει αχ'ηβ'.»

Κλείοντες τὸ περὶ Π. Ἱερομνήμονος Κεφάλαιον, σημειοῦμεν, ὅτι ὡς ἀναφέρει ὁ κ. Δ. Εὐαγγελίδης ἐν τῇ πραγματείᾳ του «Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Ἠπείρου» (Ἠπ. Χρον. 1931 σελ. 263) καὶ «ἡ μονὴ τοῦ Γηρομερίου ἐν Ἠπείρῳ ἀνιστορήθη ἐσωτερικῶς τῷ 1679 δαπάναις «Πάνου Ἱερομνήμου» κατὰ γραπτὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τείχους τῆς ἐκκλησίας». Πρόκειται ἀναμφιβόλως περὶ τοῦ αὐτοῦ Πάνου Ἱερομνήμονος τοῦ μεγάλου εὐεργέτου καὶ ἀπαραμίλλου φιλανθρώπου, οὗτινος καὶ παραθέτομεν τὸ πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς.

**Ἴσον τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου κύρ
Νίκου Παπασαράφη**

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ βοήθει με

«Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους αἱ ἡμέραι ὡσεὶ χόρτος καὶ ὡσεὶ

1) Κρατικὸν Ἀρχεῖον Βενετίας Documenti greci No 314.